

derne og en tredje Gruppe for Hovedstaden. Da Hjælpekassessystemet dog kræver Anvendelse af et vist Skøn, har vi tillige foreslaaet, at Hjælpekasserne skulde være bemyndigede til i Undtagelsestilfælde at fravige Reglerne, men har da ment, at der i disse særlige Tilfælde maatte indrømmes en Appel til Indenrigsministeren. Vi anbefaler altsaa dette Forslag, vel vidende, at dets Vedtagelse ikke vil gøre Loven tilfredsstillende efter vor Opfattelse, men dog i nogen Grad mere brugbar. — Vi er ligeledes sindede at stemme for det subsidiære Ændringsforslag af det socialdemokratiske Mindretal, som understreger Pligten for Kommunerne til at benytte det Instrument, som her gives dem.

Men, som sagt, vi har den Opfattelse, at hele Grundlaget er forkert, og at det snart vil vise sig for Regeringen, at den har grebet fejl, og at den rimeligvis vil blive nødt til at erkende denne Fejl. Vi har den Opfattelse, at det Grundlag, der har været benyttet i disse Aars Lovgivning, er det rigtige, nemlig Administration gennem Arbejdsløshedskasserne. I et principalt Forslag har Socialdemokratiet udviklet sine Tanker om, hvorledes paa et saadant Grundlag Ordningen skulde være i Aar. For selve Grundlaget har vi altsaa Sympati, men saaledes som Arbejdet i Udvalget maatte føres, under Hensyn til Kravet om Afgørelse i Dag eller i Morgen, er det givet, at under Flertallets Holdning har en saglig Drøftelse af det socialdemokratiske Mindretalsforslags Enkeltheder slet ikke kunnet finde Sted. Derfor vil vi, da dette Ændringsforslag er stillet som et enkelt Ændringsforslag, som en samlet Helhed, ikke kunne være med til at stemme det ned, men vil foretrække at have udtalt vor Opfattelse af det her og overlade til de Flertalpartier, som træder garanterende ind for Systemet i Regeringens Forslag, at besørge det efter deres Opfattelse fornødne ved denne Lejlighed.

Jeg skal altsaa anbefale mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme over det principale socialdemokratiske Ændringsforslag, men at stemme for Socialdemokraternes subsidiære Forslag til § 1 og for det af os fremsatte Ændringsforslag til § 2.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Jeg skal takke Udvalget for den Behandling, det har underkastet dette Lovforslag, og dets Flertal for den Tilslutning, det har givet det. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig om det Forslag, som et Mindretal stiller her principalt. Dette Forslag er oprindeligt stillet her i Salen, og det

fremgik af alle mine Udtalelser, at jeg ikke kan slutte mig til det. Jeg har den Mening, at man i langt højere Grad svækker Forsikringsvillien ved at gennemføre saadanne Forslag, der giver fuld Statsrefusion, end ved rent midlertidigt at gaa til en Ordning som den, jeg har foreslaaet. Jeg vil gerne betone, som jeg ogsaa gjorde ved første Behandling, at ifølge min principale Opfattelse af hele dette Spørgsmaal kunde jeg have ønsket, at Arbejdsløshedskasserne havde været stærke nok til, at det havde været forsvarligt at foreslaa at bygge ogsaa paa dem ved nogen Forhøjelse af deres Ydelser til de forsikrede. Dette Spørgsmaal kan vi imidlertid komme ind paa ved Revisionen til Efteraaret, og det er min Agt at arbejde saaledes med denne Sag, at Forslag til Revision kan blive forelagt straks ved næste Rigsdagssamlings Begyndelse, saaledes at der endelig en Gang efter en Aarrækkes forcerede Arbejden paa disse Omraader kan blive en rolig Tid for Rigsdagen til at overveje hele Spørgsmaalet om Lovens Revision. Hvis det havde kunnet lade sig gøre, kunde vi, som jeg har sagt ogsaa under Konferencerne i Udvalget, have nøjedes med ved Siden af i Vintermaanederne at aabne noget mere end nu de Rammer, indenfor hvilke Hjælpekasserne skal yde deres Tilskud. Men hele denne Vej, som det var mit principale Ønske at betræde, har man ikke kunnet gaa, fordi Arbejdsløshedskasserne ikke kan bære det i Øjeblikket. Det er min Overbevisning, at saaledes som Forholdene er, vil en Undersøgelse vise dette, og derfor har den Vej ikke staaet mig aaben. Under disse Omstændigheder finder jeg altsaa, at den ekstraordinære Hjælp, som her skal ydes, bør ydes som Hjælpekassehjælp.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, der jo i øvrigt var usædvanlig højt oppe i sine Udtalelser om denne Sag, omtalte ogsaa det subsidiære Forslag, som man havde stillet fra Socialdemokratiets Side. Jeg ser her, at man siden Ministerkonferencen i Gaar har rettet Datoen til den 15. December 1920. Jeg vil derom sige, at det lader sig slet ikke gøre at praktisere denne Lov paa denne Maade. Det er nødvendigt, at der bliver nogen Frist, for at de Forhandlinger, der skal føres blandt andet om Reglerne for Hjælpens Ydelse, kan gaa forud. Jeg kan i øvrigt ikke tiltræde den Affattelse, som Lovforslaget har, den vidner kun om en Mistillid til de kommunale Raad, som jeg ikke finder, der er nogen Anledning til at vise. Forslaget om at sætte Statens Ydelse op til $\frac{3}{4}$ af den ydede Understøttelse